

Hoe angstig en overweldigend water kan zijn, ervaren we in de afgelopen weken van dichtbij. Rivieren stroomden over, huizen liepen onder. Hele delen van wegen sloegen zomaar weg. Er vielen tientallen slachtoffers.

Het dreigende, angstige water verraste ons.

De snelheid van het wassende water is enorm. Binnen minuten stonden kamers blank.

Het kwam zo onverwacht. Zeker in de zomer was zo iets nog nooit vertoond.

Totaal onverwacht zijn de overstromingen natuurlijk niet. Klimaatwetenschappers en meteorologen, en zij niet alleen, waarschuwen al veel langer.

De aarde warmt op. Het weer wordt extremer. De enorme hitte van twee jaar geleden in ons land, die nu in Amerika voelbaar is, de extreme regens van de afgelopen weken komen niet zomaar uit de lucht vallen.

Er zijn ook oorzaken aan te wijzen.

De manier waarop wij met de aarde omgaan, onze westerse manier van leven en onze hedonistische cultuur hebben er mee te maken.

Ons credo dat zegt: je leeft maar een keer en dan moet je er uit halen wat er in zit.

Pak alles wat je kan, zong Andre Hazes.

De Duitse theoloog Jurgen Moltmann zei vijftig jaar geleden: wij mensen, na de oorlog geboren, zijn geen generatiewezens meer.

Vroeger beseften mensen waar ze vandaan kwamen en wat hun voorouders bezielde.

Ze wisten: je krijgt het leven van je ouders en geeft het door aan je kinderen.

Wij zijn een schakel in een groter geheel.

Onze generatie, wij hebben ons losgekoppeld van onze ouders en hun waardenpatroon.

We hebben instituten overboord gekieperd. Onze manier van leven laat zien dat we ons ook hebben losgemaakt van wie na ons komt. We putten de aarde uit.

Het land, de aarde en zelfs de ruimte moet een verdienmodel zijn.

Ook de commerciële ruimtereisjes van Jeff Bezos en anderen staan in dat teken.

Hoe we de aarde overdragen aan de generatie die komt, misschien maken we ons daar individueel wel zorgen over. Lang, te lang hebben we met zijn allen geleefd met het motto:

Je leeft je leven, je doet je ding en na ons de zondvloed.

In overstromingen herkenden ze vroeger de straffende hand van God.

Dat hoorde je vorig jaar soms ook toen Corona opkwam.

Dat is een straf voor wat we verkeerd doen.

Wij werpen dat soort gedachten vaak ver van ons.

Daar geloven we niet meer in. Misschien alleen al omdat het onrechtvaardig is, dat sommigen zouden moeten boeten voor wat we met zijn allen veroorzaken.

Ik geloof niet in een God die het water op de mensen afstuurt of de veroorzaker is van een pandemie.

De natuur kan noodlottig toeslaan en terugslaan.

En zo onschuldigen treffen..

Op een andere manier herken ik wel iets van God en van de hand van God.

Als wij aan het denken worden gezet.

Als wij na Corona en na die vloed bewuster en anders willen gaan leven.

Als wij gaan bedenken: we zijn generatiewezens.

We moeten het geschenk van het leven goed doorgeven, uit betrokkenheid op wie na ons komen. Iets van de hand van God herken ik als wij door wat er gebeurt willen leren en bereid zijn te veranderen. Met een Bijbelwoord: ons te *bekeren*.

Leren en bekeren. Dat is het frame en het doel van bijbelschrijvers.

Zo schrijven ze over alles wat er gebeurt.

Als joden gedeporteerd worden zeggen ze niet: ach wat zielig, die slachtoffers.

Dan roepen ze op om lering te trekken uit wat hen overkomt.

Dan roepen ze op tot bekering.

In de hulpverlening zeggen ze: wees geen slachtoffer, maar speler in het leven.

Dat hebben ze van bijbelschrijvers. Natuurlijk kun je niet alles veranderen.

Maar vraag je bij alles af: hoe kan ik verantwoordelijk zijn. Wat kan ik leren.

En wat kan ik anders doen. Hoe kan ik me bekeren.

Deze week kwam het verhaal van de Babylonische koning Baltsassar bij me op.

Joden zijn naar zijn land gedeporteerd. Bekers en schalen uit de tempel zijn geroofd. Baltsassar wordt beschreven als een losbol en egoïst. In zijn paleis houdt hij een drinkgelag voor zijn mensen, zijn vrouwen en bijvrouwen. Hij laat voor zijn feestje de heilige bekers uit de tempel van Jeruzalem komen.

Niets lijkt deze man heilig. Hij is de hedonist ten top. Als ik maar aan mijn trekken kom.

En die Joden in mijn rijk. Wat kunnen ze mij schelen?

Hij heft het glas en roept: laten we drinken op onze goden: goud, zilver, brons, hout en steen. Dat zijn onze hogere machten! Die zullen ons beschermen.

Baltsassar betekent: bescherming vind je bij Baal, de goden van goud, zilver, brons, hout en steen.

Ik herken Baltsassar in onze tijd.

Goud, geld, kunnen hogere machten voor je worden, waarvoor veel en alles moet wijken.

Ik herken ze bij de onderwereld, die er niet voor terugdeinst Derk Wiersum en Peter R. de Vries neer te schieten. Maar niet alleen daar. .

De geest van Baltsassar herken ik ook bij tien westerse landen die veel meer vaccins inkochten dan nodig is. Ontwikkelingslanden komen tekort en wij gooien ze hier weg.

Voor Baltsassar is niets heilig, mensen niet, de natuur en de aarde niet, de toekomst niet, behalve het eigen gerief.

Proost! roept hij, op onze goden.

En wij, velen van ons zeggen; we geloven niet in God.

Ik geloof er niets van. We hebben andere goden gevonden.

Goden van goud, zilver, brons, hout en steen. Die zijn springlevend.

Als Baltsassar zo zit te pimpelen verschijnen er opeens woorden op de muur.

Mene, mene, tekkel, ufarsin

Een boodschap, waarvan Baltsassar hevig schrikt.

Hij voelt de dreiging, al begrijpt hij eerst niet wat die woorden betekenen.

Pas later zal Daniel uitleggen wat die tekens aan de wand willen zeggen.

Jouw rijk loopt ten einde.

Als je leeft zoals jij, gaat het leven kapot. Dat heeft geen toekomst.

Daniel vertegenwoordigt iets anders. Een andere God, een andere manier van denken en geloven. *God is mijn recht*, betekent zijn naam.

De God van Daniel is een andere dan die van Baltsassar.

De God van Daniel is de God van Jezus.

Die leert ons als hij bij de zee van Tiberias zit: als we het leven delen zal er genoeg zijn.

Vraag je dat steeds af: hoe kunnen we delen.

Hoop, troost, liefde, geluk, verdriet. Deel het leven met elkaar en met mensen die na ons komen. Deel armoede en rijkdom van de aarde. Deel ruimte.

De God van Daniel en Jezus is de God die ons doet delen.

Die deelt zelf het leven met ons, als vertrouwen dat groter is dan wij kunnen overzien.

Jezus die loopt op het water van de zee laat zien: er is vertrouwen sterker dan dat water. Sterker dan verdriet, tranen en tegenslag. Sterker zelfs dan de dood.

Vertrouw daar op.

Je kunt niet aan alles iets doen. Je kunt niet alles veranderen.

Maar van alles in je leven kun je leren.

En je kunt je steeds bekeren.

De God van Baltsassar houdt je vast en palmt je in.

De God van Jezus laat je vrij.

Die staat op je te wachten, die hoopt op je, die heeft je nodig.

Die zal je nabij zijn.

Laat de liefde je dragen

Weet dat je bent bemind

Jij met je kracht en vermogen

Jij met alles wat je wint

Jij met je hoop, je moed, je vertrouwen

Met al je geloof

Durf je nog de liefde te vertrouwen

Weet je dat God jou bemint

Laat de liefde je dragen

Weet dat je bent bemind

Jij met je talloze vragen

Jij met wat je zoekt en niet vindt

Jij zonder hoop, zonder moed of vertrouwen

Jij zonder geloof

Waag het, durf de liefde te vertrouwen

Weet je dat God jou bemint

Amen